नृपंजयस्ततो दूर्वस्तिमिस्तस्माज्जनिष्यति ।
तिमेर्वृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः सुदासजः ॥ ४१ ॥
शतानीकाद्दुर्दमनस्तस्यापत्यं वह्नीनरः ।
दण्डपाणिर्निमिस्तस्य क्षेमको भविता नृपः ॥ ४२ ॥
ब्रह्मक्षत्रस्य वै योनिर्वंशो देवर्षिसत्कृतः ।
क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ ॥ ४३ ॥
अथ मागधराजानो भाविनो ये वदामि ते ।
भविता सहदेवस्य मार्जारिर्यच्छ्रुतश्रवाः ॥ ४४ ॥
ततो ऽयुतायुस्तस्यापि निरमित्रो ऽथ तत्सुतः
सुनक्षत्रः सुनक्षत्राद्बृहत्सेनो ऽथ कर्मजित् ॥ ४५ ॥
ततः सृतंजयाद्विप्रः शुचिस्तस्य भविष्यति ।
क्षेमो ऽथ सुव्रतस्तस्माद्धर्मसूत्रः शमस्ततः ॥ ४६ ॥
दृढसेनो ऽथ सुमतिः सुबलो जनिता ततः ।
सुनीथः सत्यजिदथ विश्वजिद्रिपुंजयः ।
वार्हद्रथाश्च भूपाला भाव्याः साहस्रवत्सरं ॥ ४७ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
नवमस्कन्धे शंतनोर्वंशानुवर्णनं नाम
द्वाविंशो ऽध्यायः ॥